antitudine

Sanki

AH,BD!

SyndiCART.promotion

fanzin de benzi desenate

publicatie de hartie pentru promovarea benzii desenate si a autorilor de benzi desenate pentru ca EXISTA!

vol 7

24 p. a/n

SyndicART

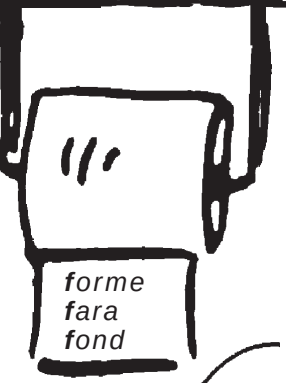

JK

BuDa*Fest*

the first Ro-Hu Comicon Budapest 27.04.06 - special guest Livia Rusz

contributors:
Nicolae Florin Radu SPOITORU *nicolaeflorinradu@yahoo.com*
Marian Mirescu MAXIM *marianmirescu@yahoo.com*
Alexandra Dan *ingerulmeunegru@yahoo.com* / **Daniel Rizea DARIZ** *dariz3000@yahoo.com*
Catalin Gospodin GOSPO *gospo_gospo@yahoo.com*
Alexandru Ciubotariu *www.ciubi.go.ro*
Cristian Loghin CORTO *loghincristian@yahoo.com* (**#1**)
Costin Patru *erwin_romell@k.ro* / **Nic Moldoveanu** *http://cartoons.home.ro* (**#2**)
Valentin Iordache *artacme@yahoo.com* / **Ionut Popescu** *artacme@yahoo.com*
Matei Molner MUTLEY *gmatley@yahoo.com* (**#3**) / **Sandu Florea** artacme@yahoo.com
Alexandru Negoita DOMINUS *http://dominus.3x.ro*(**#4**)
Alex.POPA *richardhalo@yahoo.com*, **Cosmin BADOI,**
Florina Moldoveanu *florina_m12@yahoo.com*,
Cristina Anghel *inakadiaego@yahoo.com*(**#5**)
Ovidiu S., Clau S., KAERU *seinengappi@yahoo.com*, (**#6**)
JK-Joanna KARPOWICZ, DreamWave *waverdan@yahoo.com*, **Macedon RETEGAN,**
Robert SIMON *robikillborn@yahoo.com*, **Eric DESIDERIU** *ericdesideriu@yahoo.com,*
Robert TROJANOWSKI *http://www.maszum.prv.pl/*, *OmE*(**#7**)
Distributors: **CLAU S., RORK, SPOITORU, ZUBAIDA, DOMINUS, GRAPHITE, EDDIE, CORTO, JK...**

Iti plac benzile desenate? Vrei sa faci benzi desenate?! sa inveti?
Aha, FACI benzi desenate?!? Vrei sa publici? sa distribui **Sanki**?
Vrei sa-i cunosti si pe CEILALTI?
Ha, simplu! Scrie-ne!
artacme@yahoo.com
Viziteaza-ne!
www.syndicart.net

desen de Dominus
(autoportret)

Sanki
concept & DTP:
Marian Mirescu
bedeaua@yahoo.com
artacme@yahoo.com
vol.7, martie 2006
format dedicat
promovarii BD
si solidarizarii
fanilor BD, care **EXISTA!**

DOMINUS

antitudine

Sanki 3

antitudine Sanki 4

În contra directiei de astazi în cultura româna

de Titu Maiorescu (1868)

Convorbirile literare au publicat un sir de cercetari critice asupra lucrarilor mai însemnate prin care s-a caracterizat cultura româna în timpul din urma, asupra poeziei de salon si poeziei populare, asupra etimologismului d-lui Cipariu si Lepturalului d-lui Pumnul, asupra dreptului public al românilor dupa scoala Barnutiu si asupra limbei române în jurnalele din Austria.

Aceste critice nu au ramas fara raspuns; însa toate raspunsurile, dupa obiceiul introdus la noi, erau pline de personalitati, asa încât, din respect pentru publicitate, au trebuit sa fie trecute sub tacere. Caci ce are a face în asemenea discutii persoana scriitorului!

O exceptie se poate admite numai în privinta ultimului raspuns al Transilvaniei, fiindca unele observari din el dau ocazie de a caracteriza întreaga cultura româna din ziua de astazi si, prin urmare, merita sa fie relevate. Afara de aceasta, Transilvania este organul public al Asociatiunii pentru literatura si cultura poporului român, redactat de din cei mai cunoscuti barbati ai nostri, de d. Barit, si, întrucât reprezinta astfel floarea dezvoltarii intelectuale din Ardeal, are drept sa ceara a nu fi ignorata.

Transilvania [1] , raspunzând la articolele noastre despre limba româna în jurnalele austriace, retiparite în volumul de fata, începe prin a reproduce anticritica Familiei din Pesta, care este de opinie ca erorile limbistice criticate de noi sunt numai niste ?bagatele". Transilvania însasi recunoaste ca jurnalele austriace scriu rau româneste, se mira însa pentru ce si cele din Iasi scriu rau si citeaza ca exemplu niste pasaje pline de erori din Saptâmâna. În celelalte observari ale sale pare a se uni cu opinia Familiei despre "bagatelele" criticate de noi si zice:

> ***"În marele numar de proverbia românesti este si unul care zice: satul arde, baba se piaptana. Acuma, uita-te, acuma la anul 1868 si afla d. T. Maiorescu timpul de a cere de la publicistii de dincoace stil neted, gramatica, ortografie."***

Cine ne face aceste întâmpinari ? Am întelege când ele ne-ar veni de la Albina, Federatiunea, Telegraful, fiindca acestea sunt foi mai ales politice, care, în sprijinirea importantelor interese constitutionale carora sunt consacrate, se pot cel putin scuza, daca nu au avut destula luare-aminte pentru limba în care scriu. Dar ca tocmai cele doua foi literare, Transilvania si Familia, sa aiba drept a ni le face, aceasta nu o putem primi.

Este, din contra, caracteristic pentru starea în care a ajuns cultura noastra intelectuala daca organul oficial al asociatiunii transilvanene pentru literatura româna si cultura poporului român - are - cum sa o numim cu un termen parlamentar? - are inspiratiunea de a ne raspunde ca este o "pieptenare de baba", daca în anul 1868 îi cerem gramatica, stil si ortografie!

Nu stim ce vor fi gândit membrii acelei asociatiuni la cetirea unui astfel de raspuns din partea reprezentantului d-lor. Noi însa ne-an pus urmatoarea întrebare: Daca o foaie literara nu este în stare sa scrie dupa gramatica, daca se declara incapabila de a avea ortografie si stil bun, atunci de unde a luat curajul de a se mai prezenta pe arena publicitatii? Si ce folos îsi închipuieste ca va putea produce prin lucrarea ei literara?

Raspunsul neaparat la aceste neaparate întrebari arunca o lumina asa de trista asupra organului asociatiunii transilvane, pentru a nu mai vorbi de Familia, încât ne simtim provocati a cauta însine împrejurarile usuratoare care i-ar putea explica purtarea într-un mod mai putin defavorabil si care i-ar lua o parte din raspunderea ce si-a atras-o.

Asemenea împrejurari usuratoare exista, si datoria noastra este acum de a le pune în vederea cititorilor.

Foaia Transilvania si atâtea alte foi literare si politice ale românilor sunt asa de slab redactate, asa de stricacioase prin forma si cuprinsul lor, fiindca traiesc într-o atmosfera stricata si se inspira de ideile si de simtamintele ce caracterizeaza marea majoritate a "inteligentelor si anteluptatorilor" români. Viciul radical în ele, si, prin urmare, în toata directia de astazi a culturii noastre, este neadevarul, pentru a nu întrebuinta un cuvânt mai colorat, neadevar în aspirari, neadevar în politica, neadevar în poezie, neadevar pana în gramatica, neadevar în toate formele de manifestare a spiritului public.

Cufundata pâna la începutul secolului XIX în barbaria orientala, societatea româna, pe la 1820, începu a se trezi din letargia ei, apucata poate de-abia atunci de miscarea contagioasa prin care ideile Revolutiei Franceze au strabatut pana în extremitatile geografice ale Europei. **Atrasa de lumina, junimea noastra întreprinse acea emigrare extraordinara spre fântânele stiintei din Franta si Germania, care pâna astazi a mers tot crescând si care a dat mai ales României libere o parte din lustrul societatilor straine**. **Din nenorocire, numai lustrul dinafara! Caci nepregatiti precum erau si sunt tinerii nostri, uimiti de fenomenele marete ale culturii moderne, ei se patrunsera numai de efecte, dar nu patrunsera pana la cauze, vazura numai formele de deasupra ale civilizatiunii, dar nu întrevazura fundamentele istorice mai adânci, care**

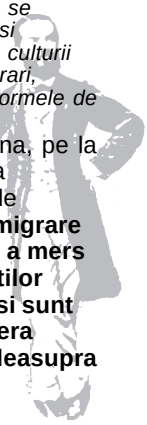

au produs cu necesitate acele forme si fara a caror preexistenta ele nici nu ar fi putut exista. Si astfel, marginiti într-o superficialitate fatala, cu mintea si cu inima prinse de un foc prea usor, tinerii români se întorceau si se întorc în patria lor cu hotarârea de a imita si a reproduce aparentele culturei apusene, cu încrederea ca în modul cel mai grabit vor si realiza îndata literatura, stiinta, arta frumoasa si, mai întâi de toate, libertatea într-un stat modern. Si asa de des s-au repetit aceste iluzii juvenile, încât au produs acum o adevarata atmosfera intelectuala în societatea româna, o directie puternica, ce apuca cu tarie egala pe cei tineri si pe cei batrâni, pe cei cari se duc spre a învata si pe cei cari s-au întors spre a aplica învatatura lor.

În deosebire de poetul antic, care, admirând greutatile enorme ce le-a învins statul roman pana la constituirea sa, exclama faimoasa fraza tantae molis erat romanam condere gentem [2] , coborâtorii acestor romani îsi cred usoara sarcina de a aseza gintea româna pe bazele civilizatiunii, si multi din ei sunt chiar încredintati ca astazi aceasta asezare este aproape a fi terminata. Avem de toate cu îmbelsugare îsi închipuiesc ei si când îi întrebi de literatura, îti citeaza cifra coalelor înnegrite pe fiecare an cu litere române si numarul tipografiilor din Bucuresti, si când le vorbesti de stinta, îti arata societatile mai mult sau mai putin academice si programele discursurilor tinute asupra problemelor celor mai grele ale inteligentii omenesti; daca te interesezi de arta frumoasa, te duc în muzee, în pinacoteci si gliptoteci, îti arata expozitiunea artistilor în viata si se lauda cu numarul pânzelor spânzurate pe parete; si daca, în fine, te îndoiesti de libertate, îti prezinta hârtia pe care e tiparita constitutiunea româna si îti citesc discursurile si circularile ultimului ministru care s-a întîmplat sa fie la putere. Fata de aceasta directie a publicului român, noi nu putem crede ca adevaratul mobil care l-a îndemnat spre cultura occidentala sa fi fost o pretuire inteligenta a acestei culturi. Mobilul propriu nu a putut fi decât vanitatea descendentilor lui Traian, **vanitatea de a arata popoarelor straine cu orice pret, chiar cu dispretul adevarului, ca le suntem egali în nivelul civilizatiunii. Numai asa se explica vitiul de care este molipsita viata noastra publica, adeca lipsa de orice fundament solid pentru formele dinafara ce le tot primim. Si primejdioasa în aceasta privinta nu e atât lipsa de fundament în sine, cât este lipsa de orice simtire a necesitatii acestui fundament în public,** este suficienta cu care oamenii nostri cred si sunt crezuti ca au facut o fapta atunci când au produs sau tradus numai o forma goala a strainilor. Aceasta ratacire totala a judecatei este fenomenul cel mai însemnat în situatiunea noastra intelectuala, un fenomen asa de grav, încât ne pare ca este datoria fiecarii inteligente oneste de a-l studia, de a-l urmari de la prima sa aratare în cultura româna si de a-l denunta pretutindenea spiritelor mai june, pentru ca acestea sa înteleaga si sa primeasca sarcina de a-l combate si nimici fara nici o crutare, daca nu vor sa fie însisi nimiciti sub greutatea lui.

La 1812, Petru Maior - pentru a nu pomeni compilarea de citate facuta de Sincai fara nici o critica - scrie istoria sa despre începutul românilor în Dacia. În tendinta ce are de a dovedi ca noi suntem descendenti necorupti ai romanilor, Maior sustine în paragraful al patrulea ca dacii au fost cu totul exterminati de romani, asa încât nu s-a întâmplat nici o amestecare între aceste doua popoare. Pentru a proba o hipoteza asa de nefireasca, istoricul nostru se întemeiaza pe un pasaj îndoios din Eutrop si pe un pasaj din Julian, carora le da o interpretare imposibila de admis cu mintea sanatoasa, si astfel începe demonstrarea istorica a romanitatii noastre, cu o falsificare a istoriei.

La 1825 apare Lexiconul de la Buda, "românesc-latinesc-unguresc-nemtesc", care se încearca sa stabileasca prin derivari de cuvinte ca limba noastra este cea mai pura romana si foarte putin amestecata cu cuvinte slavone. Câteva exemple vor arata valoarea acestor derivari:

"Verbul nostru gasesc se deriva de la latinescul consecuor, substantivul boier de la voglia, i.e. voluntas, substantivul ceas de la caedo, caesum, caesura, quia dies in 24 partes quasi caesuras est devisa."

Cu asemenea procedare începe stiinta noastra despre latinitatea cuvintelor române, si primul pas se face printr-o falsificare a etimologiei.

La 1840 se publica Tentamen criticum in linguam romanicam. Scrisa în latineste, aceasta carte are scopul de a arata strainilor ce fel de limba curata este aceea care se vorbeste de poporul român, însa arata o limba care nu s-a vorbit si nu se va vorbi niciodata în poporul român. Acolo întâlnim forme gramaticale si fraze ca cele urmatoare: "Aburiu si abureru auditu, abébiu, abebimu, abeboru, facutu, abiu, voliu fire cantatu; do invetiasses aleque, nu abi fire asi superstitiosu, que a fedu, do se et asconde, do me et laudi cu gula ta, quomu ari, asi secili etc. etc." Si, astfel, gramatica româna începe cu o falsificare a filologiei.

O repetim: ceea ce surprinde si întristeaza în aceste producte nu este eroarea lor în sine, caci aceasta se explica si uneori se justifica prin împrejurarile timpului, dar este eroarea judecatii noastre de astazi asupra

lor, este lauda si suficienta cu care se privesc de inteligentele române ca adevarate fapte de stiinta valabila, este orbirea de a nu vedea ca zidirea nationalitatii române nu se poate aseza pe un fundament în mijlocul caruia zace neadevarul. Daca strainii stiu astazi si recunosc ca noi suntem de vita latina, meritul este nu al nostru, ci al filologilor Dietz, Raynouard, Fuchs, Miclosich, Max Müller si altii, cari nu prin iluzii pretentioase, ci prin legile solide ale stiintei au dovedit latinitatea esentiala a limbii române. Iar carti de natura Tentamenului critic si a Lexiconului de la Buda nu puteau decât sa împiedice adevarul, producând neîncredere în contra unei teze care avea trebuinta de argumente asa de gresite pentru a fi sustinuta.

Directia falsa odata croita prin cele trei opere de la începutul culturei nostre moderne, inteligenta româna a înaintat cu usurinta pe calea deschisa, si, cu acelasi neadevar înlauntru si cu aceeasi pretentie în afara, s-au imitat si s-au falsificat toate formele civilizatiunii moderne. Înainte de a avea partid politic, care sa simta trebuinta unui organ, si public iubitor de stiinta, care sa aiba nevoie de lectura, noi am fundat jurnale politice si reviste literare si am falsificat si dispretuit jurnalistica. Înainte de a avea învatatori satesti, am facut scoli prin sate, si înainte de a avea profesori capabili, am deschis gimnazii si universitati si am falsificat instructiunea publica. Înainte de a avea o cultura crescuta peste marginile scoalelor, am facut atenee române si asociatiuni de cultura si am depretiat spiritul de societati literare. Înainte de a avea o umbra macar de activitate stiintifica originala, am facut Societatea academica româna, cu sectiunea filologica, cu sectiunea istorico-archeologica si cu sectiunea stiintelor naturale, si am falsificat ideea academiei. Înainte de a avea artisti trebuinciosi, am facut conservatorul de muzica; înainte de a avea un singur pictor de valoare, am facut scoala de bele-arte; înainte de a avea o singura piesa dramatica de merit, am fundat teatrul national si am depretiat si falsificat toate aceste forme de cultura.

În aparenta, dupa statistica formelor dinafara, românii posed astazi aproape întreaga civilizare occidentala. Avem politica si stiinta, avem jurnale si academii, avem scoli si literatura, avem muzee, conservatorii, avem teatru, avem chiar o constitutiune. Dar în realitate toate aceste sunt productiuni moarte, pretentii fara fundament, stafii fara trup, iluzii fara adevar, si astfel cultura claselor mai înalte ale românilor este nula si fara valoare, si abisul ce ne desparte de poporul de jos devine din zi în zi mai adânc. Singura clasa reala la noi este taranul român, si realitatea lui este suferinta, sub care suspina de fantasmagoriile claselor superioare. Caci din sudoarea lui zilnica se scot mijloacele materiale pentru sustinerea edificiului fictiv, ce-l numim cultura româna, si cu obolul cel din urma îl silim sa ne plateasca pictorii si muzicantii nostri, academicienii si atenianii din Bucuresti, premiele literare si stientifice de pretutindenea, si din recunostinta cel putin nu-i producem nici o singura lucrare care sa-i înalte inima si sa-l faca sa uite pentru un moment mizeria de toate zilele.

Ca sa mai traim în modul acesta este cu neputinta. Plângerea poporului de jos si ridicolul plebei de sus au ajuns la culme. Pe de alta parte, ***prin înlesnirea comunicarilor, vine acum însasi cultura occidentala la noi, fiindca noi nu am stiut sa mergem înaintea ei. Sub a ei lumina biruitoare va deveni manifest tot artificiul si toata caricatura "civilizatiunii" noastre, si formele deserte cu care ne-am îngâmfat pana acum îsi vor razbuna atragând cu lacomie fondul solid din inima straina.***

Mai este oare timp de scapare? Mai este oare cu putinta ca o energica reactiune sa se produca în capetele tinerimii române si, o data cu dispretul neadevarului de pâna acum, sa destepte vointa de a pune fundamentul adevarat acolo unde se afla astazi numai pretentii iluzorii? Poate soarta ne va acorda timp pentru aceasta regenerare a spiritului public si, înainte de a lasa sa se strecoare în inima nepasarea de moarte, este înca de datoria fiecarii inteligente ce vede pericolul de a se lupta pâna în ultimul moment în contra lui.

0 prima greseala, de care trebuie astazi ferita tinerimea noastra, este încurajarea blânda a mediocritatilor.

Cea mai rea poezie, proza cea mai lipsita de idei, discursul cel mai de pe deasupra, toate sunt primite cu lauda, sau cel putin cu indulgenta, sub cuvânt ca "tot este ceva" si ca are sa devie mai bine. Asa zicem

de 30 de ani si încurajam la oameni nechemati si nealesi! Domnul X e proclamat poet mare, domnul Y - jurnalist eminent, domnul Z - barbat de stat european, si rezultatul este ca de atunci încoace mergem tot mai rau, ca poezia a disparut din societate, ca jurnalistica si-a pierdut orce influenta; iar cât pentru politica româna, fericite articolele literare, carora le este permis sa nu se ocupe de dânsa!

De aci sa învatam marele adevar ca ***medocritatile trebuiesc descurajate de la viata publica a unui popor, si cu cât poporul este mai incult, cu atât mai mult, fiindca tocmai atunci sunt primejdioase. Ceea ce are valoare se arata la prima sa înfatisare în meritul sau si nu are trebuinta de indulgenta, caci nu este bun numai pentru noi si deocamdata, ci pentru toti si pentru totdeauna.***

Al doilea adevar, si cel mai însemnat, de care trebuie sa ne patrundem, este acesta: ***forma fara fond nu numai ca nu aduce nici un folos, dar este de-a dreptul stricacioasa, fiindca nimiceste un mijloc puternic de cultura****. Si prin urmare vom zice: este mai bine sa nu facem o scoala deloc decât sa facem o scoala rea, mai bine sa nu facem o pinacoteca deloc decât sa o facem lipsita de arta frumoasa; mai bine sa nu facem deloc statutele, organizarea, membrii onorarii si neonorati ai unei asociatiuni decât sa le facem fara ca spiritul propriu de asociare sa se fi manifestat cu siguranta în persoanele ce o compun; mai bine sa nu facem de loc academii, cu sectiunile lor, cu sedintele solemne, cu discursurile de receptiune, cu analele pentru elaborate decât sa le facem toate aceste fara maturitatea stiintifica ce singura le da ratiunea de a fi.*

Caci daca facem altfel, atunci ***producem un sir de forme ce sunt silite sa existe un timp mai mult sau mai putin lung fara fondul lor propriu****. Însa în timpul în care o academie e osândita sa existe fara stiinta, o asociatiune fara spirit de societate, o pinacoteca fara arta si o scoala fara instructiune buna, în acest timp* ***formele se discrediteaza cu totul în opinia publica si întârzie chiar fondul, ce, neatârnat de ele, s-ar putea produce în viitor si care atunci s-ar sfii sa se îmbrace în vestmântul lor despretuit.***

Întorcându-ne de la aceste reflectii generale la punctul concret de unde am plecat, vedem cât de usor ne putem explica acum purtarea foaiei Transilvania si a altor colege ale ei.

Transilvania este cuprinsa de ***ameteala formelor deserte****, prin care se* ***caracterizeaza asa-numita cultura româna din ziua de astazi****.*

Ea crede ca înainteaza literatura cînd înmulteste cifra coalelor periodice în literatura româna; ca referatele despre asociatiunea transilvaneana, ce le publica si din care se vede o lipsa totala de activitate inteligenta, produc un folos, fiindca sunt protocoale subscrise de un presedinte si de un vicepresedinte si de un secretar; ca elucubratiunile de gimnaziast ale d-lui T. asupra economiei politice si trâmbitarile d-lui P. asupra literaturei române cu "prestanta" ei si asupra necesitatii unui panteon în care sa figureze si învatatii români "cari asuda pe piscurile tepese ale filozofiei" sunt fapte laudabile de stiinta, fiindca s-au rostit ca discursuri solemne într-o adunare anuala a asociatiunii pentru cultura poporului român. Ea se mira cum de noi, în anul 1868, îi cerem fond pentru aceste forme, cerem limba buna, ortografie, gramatica pentru o foaie literara si ne declara ca nu are timp sa se ocupe de asemenea "bagatele". Cum am zis, noi întelegem si ne explicam aceasta purtare; dar tot asa de bine întelegem datoria impusa junimii române de a o osândi si de a parasi o data pentru totdeauna directia acestor "anteluptatori" ai natiunii.

Caci fara cultura poate înca trai un popor cu nadejdea ca în momentul firesc al dezvoltarii sale se va ivi si aceasta forma binefacatoare a vietii omenesti; dar cu o cultura falsa nu poate trai un popor, si daca staruieste în ea, atunci da un exemplu mai mult pentru vechea lege a istoriei: ca în lupta între civilizarea adevarata si între o natiune rezistenta se nimiceste natiunea, dar niciodata adevarul.

[1] Transilvania din 1 august 1868.

[2] Atât de greu era sa se întemeieze neamul roman (lat.) (Vergiliu).

YOU'RE PRETTY! *and She replies:*

"WHAT? MNYEAH, RIGHT! HEE-HIHI...!"

MAXIM

...PRETTY!

"OOOH, REALLY?! YOU MEAN THAT?!"

...ETTY!

"OOOH, NO ONE HAS EVER SAID THAT TO ME!!...!!!"

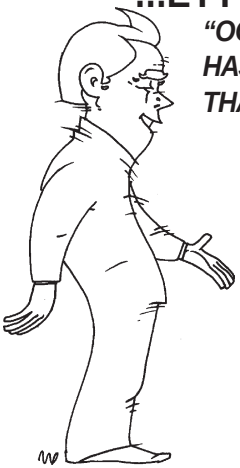

...TY!

'OOOH, YOU... YOU, PERVERT STINCKING OLD FARTING GOAT, YOU!!..."

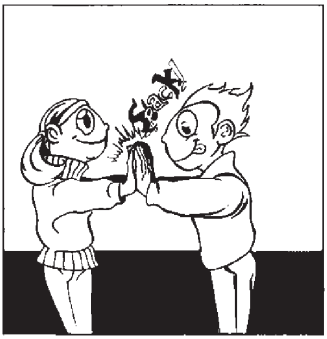

SPOITORU & ERIC

"SZAFE"

IORDACHE?

...comisof, moraliric, apoliticos şi apolinic şi dionisiacru, autopersiflatator, necruţător de blând, îngrijorător de calmant, este un neavut incredibil de generos, el este neclintit în devenirea lui, întruchiparea şi întruparea şi întrunirea şi întruismul propriei descătuşări şi descărcări emoţionalice, electricete, fiziofilologice, ideatice şi startrece, el este un nume, dar are şi un prenume, este un renume (neremunerat) pus lămurit la murat şi în aceste pagini cu alămuri promoţionale iară şi iară şi larmă proporţională, el este deci, el este deci, IORDACHE aţi spus? ele este deci un Iorda mai cu Lache, mai cu Mache, Tache, Fache! Pache, Sache, el este Iordache, el este şi Valentin, lin pelin, el este în Orşova vesela, un profesor acolo şi el, (IORDACHE?) de limba lui PIF şi pre limba lui Bulă, deci, Iordace, pare un nume cunoscut, nu? Iordache... IORDACHE?

Le mitocain roumain

MR

BANDĂ DESENATĂ DE V. IORDACHE

CORTO, JK, ROBERT

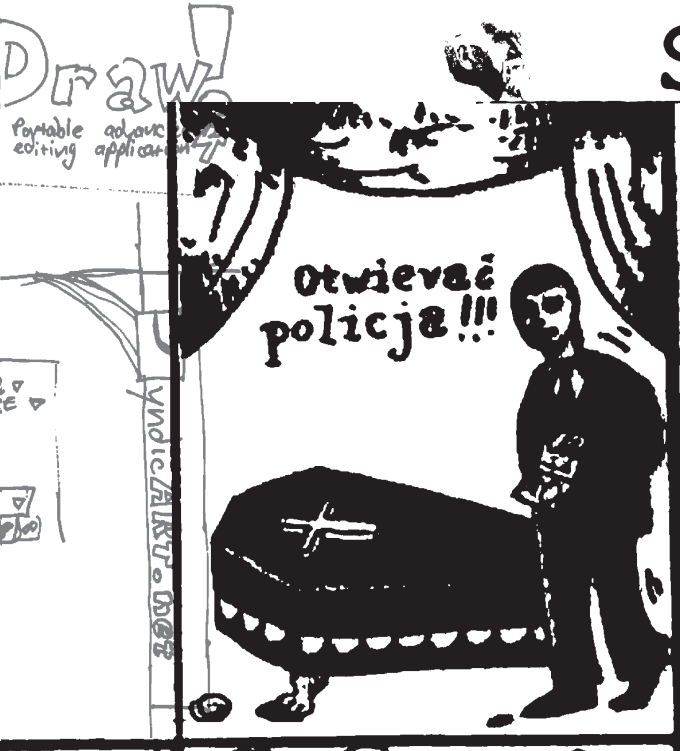

Am facut o facultate muncita. Poate din orgoliu. Borfasii si fetitele au doua si un Master si ceva.

Eu muncesc. Ei...

La un moment dat am plecat din tara si m-am înscris la un liceu; dupa „un bine ai venit" si un scurt interviu am fost întrebat în ce an vreau sa ma înscriu. Ramânând ca, dupa rezultate, sa ma mute ei, rezultate care s-au soldat cu trimiterea mea în ultimul an.

La întoarcerea în tara, mi-a trebuit dispensa de la ministru – as scrie cu un „m" si mai mic - bonus de smecher la inspector, antentie la director si diferenta pentru fiecare materie, pentru fiecare nota din cele trei trimestre profund românesti, specificate în program – acestea din urma cu talpile obisnuite de la profesori care aveau ochii cât $$. Ferita sfântu' sa sar anul!

În România de azi nu mai exista nici mcar critici capabili sa sesizeze mediocritatea; cel putin nu în clasa politica si nu între profesorii care produc pe banda rulanta analfabeti, meditatii si greve.

Articolul ma face sa-l asez pe Titu Maiorescu lânga I.L.Caragiale pentru cât de bine ne caracterizeaza.

Cosmin

T in "SZAFE" Cafe (rest room), Krakow

CORTO

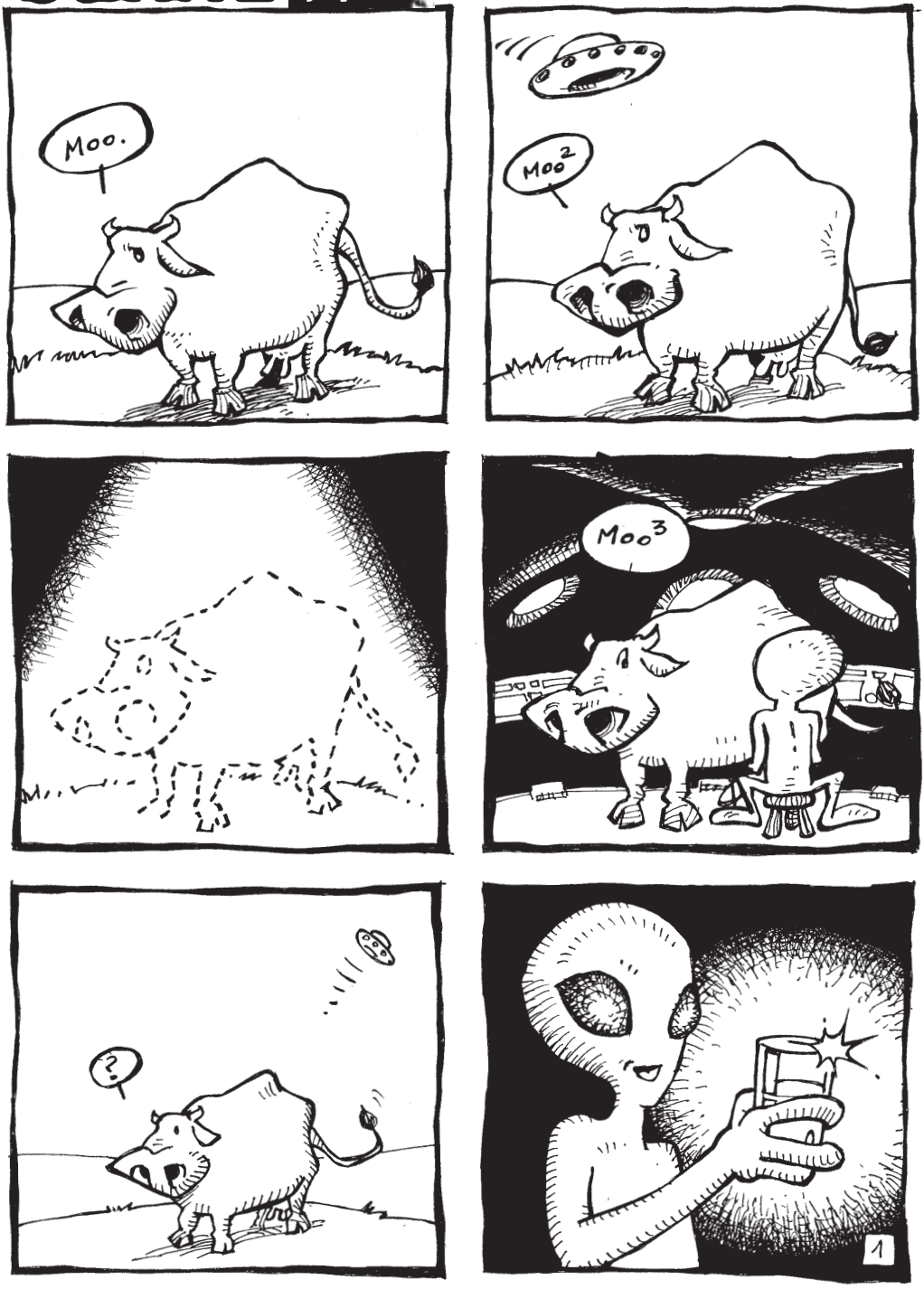

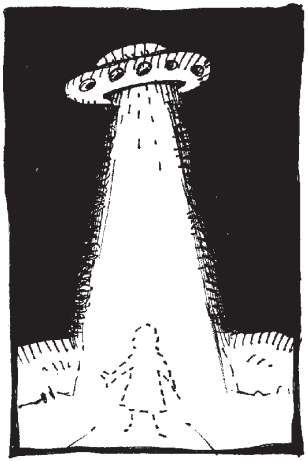

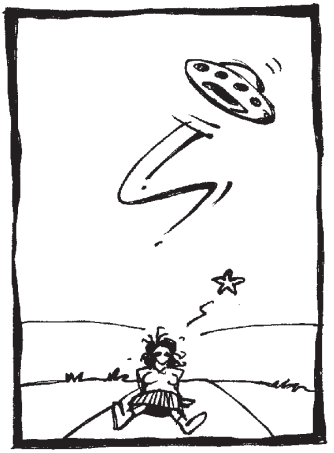

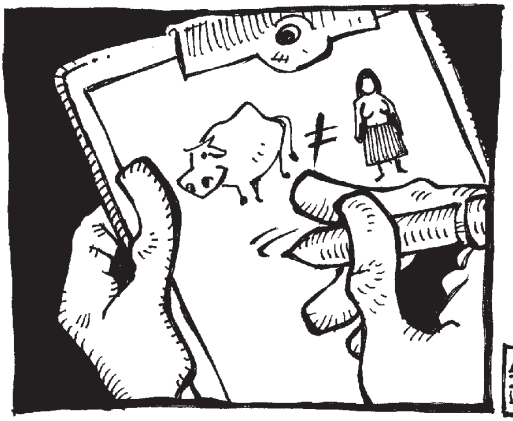
END.

"SZAFE"

POMYŚLĘ O TYM JUTRO...
JK.
FLUSH.
JERUSALEM
ZAPEWNE NIEWIELU Z WAS SPODZIEWAŁO SIĘ SPOTKAĆ JEŹDZCA BEZ GŁOWY W TAKIM MIEJSCU.

"SZAFE"

Syndicart.com
syndicart.net

http://www.syndicart.net
http://dreamworld.syndicart.net

Sanki 18

antitudine

syndicART.net Design / Branding / Grafică / IT

Acasă

MENIU
- Acasă
- Servicii
- Proiecte
- Portofoliu
- Ideologie
- Contact
- Dream World
- Dream Cast
- & info sys
- A#, BD!
- sanki

INSIDE
- Echipa
- Galerie
- Arta vizuală
- Design
- Branding
- IT & Web

PARTENERI

M. RETEGAN

CIAO, io sono RAFAELLO

VA BENE

FACIAMO UNA CANA?

VA BENE

La noi arta este exa
Noi nu îmbinăm arta

Acasă

SI

CHE BELLO

HINCHIA!!!

SI

Idei, v
Aici ele

Nici un vis nu merită
părea încă din prim
netangibil, DreamWorld, prin intermediul
membrilor (cor
asigura dezvoltarea și concretizarea ideilor și concepte
izvorâte din aceste vise. Ît rezulta site-uri, materiale
media, publicații etc.

NOT THE SAME WITHOUT HIM...

THUD

DON'T YOU THINK THAT IS A LITTLE TOO MUCH ??

dreamcast.syndicart.net
dwlohbd.syndicart.net
sanki.syndicart.net

SZAFE

SZAFE

JAK TO

antitudine

Sanki 20

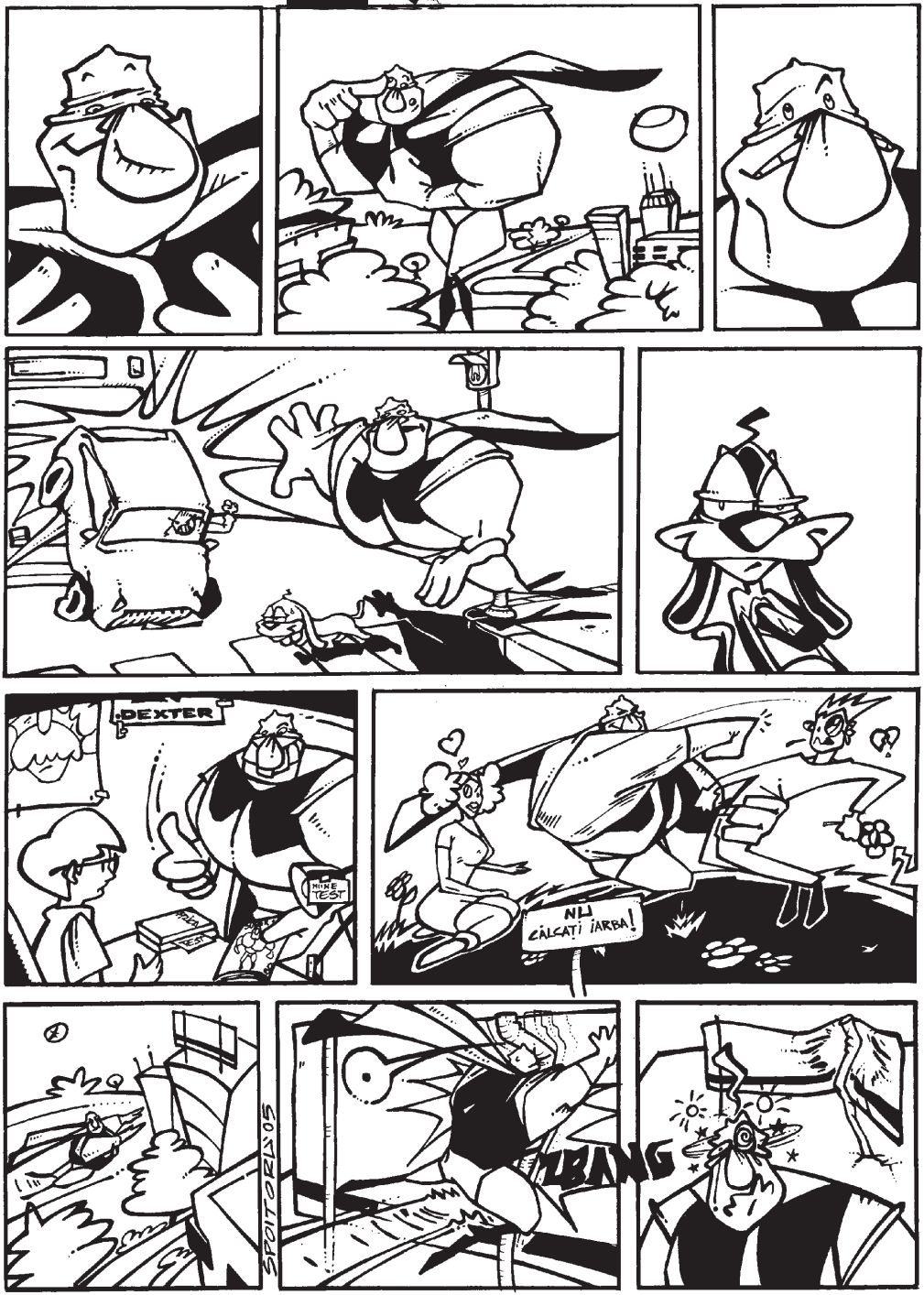

DODO & MAXIM

antitudine Sanki 21

PAUZĂ!

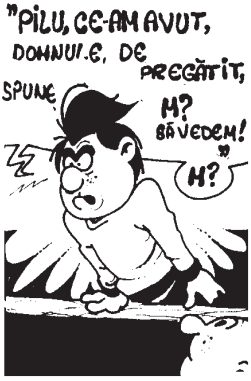

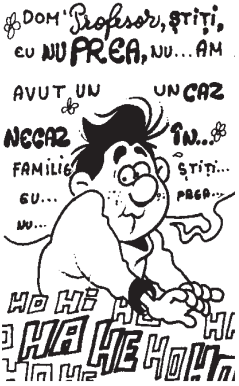

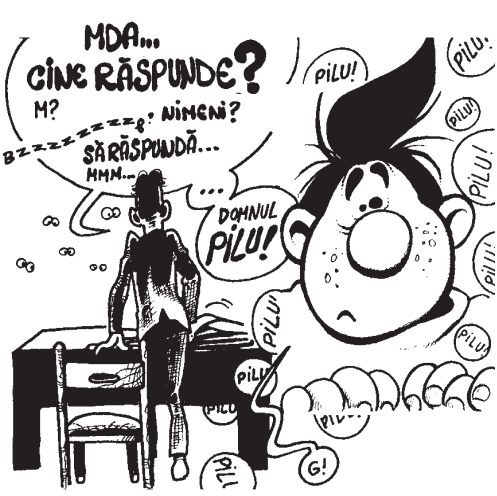
MDA... CINE RĂSPUNDE? M? BZZZZZZZZZ? NIMENI? SĂ RĂSPUNDĂ... HMM... ... DOMNUL PILU! PILU! PILU! PILU! PILU! PILU! PILU! PILU! PILU! PILU! PILU! PILU! G!

"Si le signe de l'époque est la confusion, je vois à la base de cette confusion une rupture entre les choses, et les paroles, les idées, les signes qui en sont la représentation"*

Abstract of a confused point a view

"Considerind confuzia drept un semn al epocii noastre, la baza acestei confuzii vad o ruptura intre lucrurile, cuvintele, ideile care reprezinta epoca noastra" - Antonin Artaud, Teatrul si cultura, prefata la Teatrul si dublul sau
Reconsiderind confuzia ca o stare de fapt de fond dar si perspectiva crizei formei, a expresiei identitatii individulului.
Teza propriei prezentari, a reprezentarii publice, a rupt canalul introspectiv si suntem din ce in ce mai putin dornici sa fim singuri cu noi insine si din ce in ce mai entuziasmati de o evadare virtuala, de o conectare la un canal de comunicare in masa, intr-un elan relational si intru fetisizarea obiectului tehnologic.
Defulari extreme in spatii inchise si hyperpopulate, un furnicar de utilizatori, si iluzia e perfecta, nu suntem singuri. Nu mai avem vointa de contradictie, nu ne mai opunem dorintelor, dar suntem dn ce in ce mai putin increzatori in cuvinte, in idei, in sisteme, in institutiii. Textul este fragmentat si codat in 160 de caractere, si cautam solutii pentru a scapa de la o exprimare corecta. Cautam refugii in activitati ludice si extracuriculare, reproducem la infinit, reluam, revizitam, retransmitem, reformulam, replicam; dar oare mai inventam sau doar inovam, reinnoim forma, tendinta.
Anul asta se poarta..... fara fir, fara forma, fara fond. Stra-fondul meu este reformat si el, desi era anti-forma.
La inceput a fost haos si anti-materie, si de-atunci suntem intr-o constructie de sine perpetua Daca intr-o zi suntem terminati ca forma si suntem completi, va trebui sa ne auto-distrugem. De aceea in anuminte momente cheie ale istoriei vine cineva si cu dala distruge sculputura tinzind spre perfectiune a epocii. Si deconstruind suntem fortati sa reconstruim si prin pierderea formei sa ne chestionam fondul-materia/anti-materia.
Pentru ca il rememoram pe Maiorescu iar trecutul ne face o favoare cruda fiind la fel de cinic si actual acum ca atunci, imi doresc intoarcerea memoriei mai cumplita si mai sfisietoare ca niciodata.
Nu ma refer la un paradis pierdut, ci la o revizitare a trecutului intr-o vena grotesca, distructiva, cu vrere de profanare, transcriind gradul de coruptie si putregaiul actual din cea Romanie icterica si isterica, somnabula si semi-automata digital transformabila.
Romania in forma de buchet de flori cu o panglica albastra in jurul manunchiului, dupa cum metaforizam in primara pe seama patriei mult iubite. Acum, il vad mucegait acest buchet.

CRISTINA ANGHEL

***Antonin Artaud, Le théatre et la culture, préface de "Le Théâtre et son Double"**

Anunt umanitar

Se caut un personaj de banda desenata care sa corespunda urmatoarelor semnalmente:
sex nedefinit, neclar, incerta statura medie, banal-plictisit-plictisitor dar cu o fervescenta latenta, îmbracat sumar. Viitorul lui depinde de voi!
Banuiesc ca e în fiecare dintre noi o samânta de personaj... Pentru mine e “mai fantastic” decât aventurile super duper ale unor eroi umflati cu pompa.
Ce ati zice de povestea unei dimineti cu cafeaua în mâna, o tigara într-alta, un creion strecurându-se printre degete si o fata frumoasa.... poate fi un început... poate s-ar crea un personaj.
Cer si comedii la portile orientului.
Nu cer imposibilul daca cer mai mult realitate. Sau cei care cresc acum cu cartoon network, hbo,mtv, rds, have it all, seen it all? Publicul tânar e influentabil si în cautare de identitati si modele, are nevoie de mesaje, de mai mult subversiune si ironie, de gradul doi al comprehensiunii.
Cred ca AH, BD! începuse o treaba buna în acest sens.
Munciti cu spor, rabdare si tutun si poate viitorul o sa arate bine.

Confusely yours,

CRISTINA. A.

FLORINA & SPOITORU
CA EXPERT CE SUNT, POT DECLARA CU PERTINENTA CA ARE CEVA LA PICIOARE (FRACTURA, AS ZICE)
HMM... SE PARE CA AR AVEA REUMATISM. HAI SA VEDEM CINE ARE DREPTATE!
AOLEU, CE MA DOARE CA DE-O JUMA' DE ORA NU GASESC O TOALETA!
FLORINA
RADU

Non verbalism and the dramatic* infrachanges in the abandonistic locutors

OmE & MAXIM

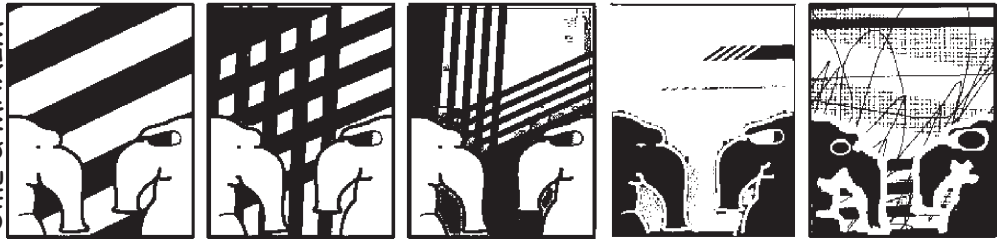

*"achronic bryoggresivity" as premystic generator remnants (prof. M.F.Cologrean, in "Inself Explanatory Theories of the Outest World-z")

In 1996 incepea o aventura ale carei urmari le vedeti azi • nr.1 „BDC" Premiul pentru debut editorial al Asociatiei ART 12 (Paris)"Cred ca ai simtul punerii in pagina si al gagurilor vizuale. Reusita revistei "AH, BD!" se datoreaza acestor calitati." (Pierre Pascal)• nr.2 „Fantastic" Premiul ARSFan pentru cea mai buna revista„Grafica si machetarea revistei impreuna cu povestirile de calitate impresioneaza favorabil un cititor avizat" (Sandu Florea)• nr.3 „Scoutisme"• nr.4 „Valentin Iordache"• nr.5 „Cherchez la femme"• nr.6 „GENERATII I"• nr.7 „GENERATII II" Fête de la Musique et de la Bande Dessinée• nr.8 „GENERATII III"III BD CRAIOVA 2000 „Arata foarte bine. Am remarcat punerea in pagina si conceptia de ansamblu care poarta marca inimitabila a lui Marian Mirescu." (S.F.)• nr.9 „FANTASTIC 01 Premiul pentru cel mai bun editor - BD Constanta 2001" Echipa de desenatori craioveni este o echipa redutabila si ceea ce imi place foarte mult este faptul ca ati reusit sa stati uniti si sa va impuneti ca o grupare distincta in peisajul BD românesc. In conditiile dificile in care nu exista practic sprijin pentru miscarea BD voi reusiti sa publicati AH, BD! ceea ce este intr-adevar remarcabil." (S.F.)• nr.10„COMICS TEST" Nominalizat la premiile ROMCON 2001 - Iasi "Sunt super revistele!... Sunt sincer impresionat!... Cu toata pretuirea" (Ovidiu Bufnila)• nr.11 „IV BD CRAIOVA 2002" "Ah,BD#11 arata foarte bine, materialul este dens si de buna calitate. Ultimele numere au acelasi nivel calitativ ceea ce este semnul cel mai sigur de profesionalism. Felicitari!" (S.F.)"Marian Mirescu a incercat sa-i cuprinda pe toti creatorii romani care s-au apropiat cutezatori de „spumanta" arta unde „bulele" tâsnesc nu din cupele de sampanie, ci din penita." (Györfi-Deák György) • nr.12 „HORROR"" Ah,BD #12 este un numar foarte reusit. Pe langa coperta color si numarul sporit de pagini (48) fanzinul are si un continut bogat si variat. Ca si in celelalte numere materialul este dens si calitatea povestirilor este foarte buna."(S.F.) • nr.13 „BDXIII03" • nr.14 „Illustrators of the Future – Adrian Barbu" • nr. 15 „Marian Mirescu dessine des ABERRATIONS" • nr. 16 „Iordache" • „AH, BD!" © Marian Mirescu

desen de Robert Simon

syndicart

Vrei mai mult?
Citeste "AH, BD!"
Marian Mirescu,
CP 1471, OP 4,
200890-Craiova
ah_bd@hotmail.com
artacme@yahoo.com
carusel@gmail.com
www.syndicart.net
http://dreamworld.syndicart.net/

tramvaiul BD din Craiova